

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โครงสร้างรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ประกอบด้วย รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้และรายได้จากเงินอุดหนุน เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้หรือรายรับทั้งหมดแล้วพบว่า รายได้จากการจัดเก็บเองมีสัดส่วนที่น้อยมาก ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวขัดกับหลักการกระจายอำนาจที่มีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระทั้งทางด้านการบริการสาธารณะและด้านการคลัง(ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคณะ. 2551 : 21) ซึ่งนอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อให้บริการประชาชนในท้องถิ่นของตนตามกฎหมายจัดตั้งที่กำหนดไว้แล้วยังมีภารกิจอื่นที่จะต้องดำเนินการ นั่นคือ การถ่ายโอนภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะในความรับผิดชอบ ดังนั้นจึงทำให้มีภารกิจเพิ่มมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้เพื่อให้มีรายได้ของตนเองเพียงพอต่อการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ทั้งที่มีอยู่เดิมและภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนจากรัฐบาล ตลอดจนสามารถพึ่งพารายได้ของตนเองมากขึ้นและลดการช่วยเหลือจากรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องหาแนวทางพัฒนาแหล่งรายได้ใหม่พร้อมกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของตนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เพิ่มมากขึ้น โดยในแผนการกำหนดขึ้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2551 ได้กำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาข้างต้นหรือแนวทางในการกระจายอำนาจทางการเงินการคลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยปรับปรุงรายได้ที่จัดเก็บเองหรือจัดหาเอง ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองให้ได้มากขึ้นในระยะยาวซึ่งเป็นหนึ่งในแนวทางที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัดครอบคลุมองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลที่มีอยู่ในจังหวัด และมีภารกิจในการจัดทำบริการสาธารณะสำหรับ

ประชาชนในลักษณะเป็นภาพรวมทั้งจังหวัด ดังนั้นการจะจัดทำบริการสาธารณะเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีปัจจัยเรื่องรายได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยโครงสร้างรายได้หลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีลักษณะคล้ายคลึงหรือเหมือนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นคือ รายได้จากการจัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐจัดเก็บแล้วจัดสรรให้ และรายได้ที่เป็นเงินอุดหนุน สำหรับรายได้ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเองนั้นประกอบด้วย ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ำน้ำมัน ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้ายาสูบและค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้เข้าพักในโรงแรม ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ คือ การให้ท้องถิ่นมีอิสระและพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุด เมื่อรัฐบาลหรือกฎหมายได้กระจายอำนาจการคลังโดยให้มีอำนาจในการจัดเก็บภาษีดังกล่าวแล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมจะต้องดำเนินการให้เต็มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากส่วนกลางและมีเงินรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะได้นำไปจัดทำบริการสาธารณะเพื่อบริการประชาชนหรือพัฒนาจังหวัดให้มีความเจริญยิ่งขึ้นไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร มีการออกข้อบัญญัติเพื่อดำเนินการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันเมื่อปี 2551 แต่ไม่สามารถจัดเก็บได้เพราะผู้ประกอบการไม่มาชำระภาษีและทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ไม่มีมาตรการหรือวิธีการใดเพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ ต่อมาปี 2552 องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติเพื่อให้สามารถจัดเก็บภาษีได้ ซึ่งสามารถจัดเก็บได้เป็นเงิน จำนวน 93,742.43 บาท (กองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร : 2552ง : 1) โดยเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันมาก คือ จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ควรจัดเก็บได้จำนวน 4,946,325.24 บาทต่อปี จากผู้ประกอบการค้ำน้ำมันที่จดทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร จำนวน 587 ราย แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บได้เพียงจำนวน 93,742.43 บาทต่อปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.90 ของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เท่านั้น จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีรายได้จากการค้ำน้ำมันอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บรายได้และปฏิบัติงานในหน่วยงานกองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบทางการจัดการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร โดยจะทำการศึกษาว่า ผู้ประกอบการค้ำน้ำมันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกันอย่างไร

และมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเก็บภาษีน้ำมันอย่างไรบ้าง เพื่อหาสาเหตุ และ ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยจะนำข้อค้นพบที่ได้ไปเป็นข้อมูล ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีต่อไป

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมปัญหาที่ต้องการทราบจากการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ประกอบกิจการค่าน้ำมันในเขตจังหวัดยโสธรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ องค์ประกอบทางการจัดการและประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมันขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดยโสธรกันอย่างไร
2. องค์ประกอบทางการจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี จากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรอย่างไร
3. ผู้ประกอบกิจการค่าน้ำมันในเขตจังหวัดยโสธรมีปัญหา อุปสรรค และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการจัดการในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรกันในประเด็นใดบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาขององค์ประกอบทางการจัดการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการค่าน้ำมันที่มีต่อองค์ประกอบทาง การจัดการและประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วน จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการจัดการกับประสิทธิภาพใน การจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการจัดการ ในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร อยู่ในระดับต่ำ
2. องค์ประกอบทางการจัดการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ศึกษาองค์ประกอบทางการจัดการในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน โดยนำแนวคิดการจัดการเชิงบริหารซึ่งเป็นทฤษฎีของเฮนรี ฟาโย (Henri Fayol ; อ้างถึงในพิมพ์ฉรรย นามวัฒน์. 2545ก : 219-234) มาประยุกต์ใช้ อันประกอบไปด้วย การวางแผนการจ้ดองค์การ การสั่งการ การประสานงานและการควบคุม

1.2 ศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยยึดแนวคิดปัจจัยหลักที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ซึ่งเป็นแนวคิดที่สรุปไว้โดยสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2545 : 92-94) ประกอบด้วย ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษี ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการจัดเก็บภาษี ลักษณะกฎหมาย และโครงสร้างภาษี

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการค่าน้ำมัน ตามทะเบียนการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร จำนวน 587 ราย (องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร. 2552ข. : 1-70)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการค่าน้ำมัน ในเขตจังหวัดยโสธร จำนวน 238 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้สูตรกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727 ; อ้างในบุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 38) ที่มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 จากนั้นจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Digit)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรกลุ่มที่ 1 ได้แก่ องค์ประกอบทางการจัดการในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม

3.2 ตัวแปรกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการจัดเก็บภาษี ลักษณะกฎหมาย และโครงสร้างภาษี

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ พื้นที่ในจังหวัดยโสธร

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา ตั้งแต่ ตุลาคม 2552 - พฤษภาคม 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

องค์ประกอบทางการจัดการในการจัดเก็บภาษี หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบกิจการค้ำน้ำมัน ที่มีต่อการบริหารจัดการในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผน หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อการวางแผนการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันมีการจัดทำแผน การกำหนดขั้นตอนของกิจกรรม การกำหนดหัวระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการ การกำหนดเป้าหมายของการจัดเก็บเพื่อให้ผู้ประกอบกิจการเต็มใจเสียภาษี

2. การจัดองค์การ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อการจัดองค์การในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน มีการจัด โครงสร้างหน้าที่และจัด โครงสร้าง ความสัมพันธ์ของการทำงาน การปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน

3. การสั่งการ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อการสั่งการในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน มีการมอบอำนาจในการจัดเก็บภาษีทำให้เกิดความรวดเร็ว มีการกระจายอำนาจในการแก้ไขปัญหา การทำงานซ้ำซ้อน การจัดลำดับความสำคัญของการให้บริการ

4. การประสานงาน หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อการประสานงานในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน มีระบบการสื่อสารที่สามารถตอบรับแสดงความคิดเห็น นำความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการมาบริหารปรับปรุงการดำเนินงาน มีการสร้างระบบประสานความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน เจ้าหน้าที่มีการติดต่อประสานงานที่ดี ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเต็มใจในการเสียภาษี

5. การควบคุม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อการควบคุมในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานจัดเก็บ มีการปรับปรุงปัญหาในการปฏิบัติงาน มีการสร้างความเข้าใจสื่อสารให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บและผู้ประกอบกิจการตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน หมายถึง การปฏิบัติงานที่มีการนำเอาปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรมนุษย์ เงิน วัสดุหรือเทคโนโลยีที่มีอยู่เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานก่อให้เกิดมาตรฐานเกิดความคุ้มค่าและลดค่าใช้จ่ายในการทำงานสามารถลดระยะเวลาและขั้นตอนในการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง และได้มาตรฐานรวดเร็วและประชาชนผู้เสียภาษีหรือผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรเป็นไปตามหลักการจัดเก็บภาษีที่ดี และแนวคิดปัจจัยหลักที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสำนึกในหน้าที่เสียภาษีของผู้เสียภาษี หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการค้ำน้ำมันที่มีมุมมองว่า การเสียภาษีจากการค้ำน้ำมันให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเรื่องที่ถูกต้อง ชอบธรรม มีคุณค่า มีความภาคภูมิใจ มีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัด ตลอดจนการมีความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีที่มีต่อสภาพแวดล้อมการจัดเก็บภาษี หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บภาษีและกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจและเต็มใจในการชำระภาษี ประกอบด้วย

2.1 เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มอบหมายให้มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานในด้าน

การจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี มีความรับผิดชอบต่อนักที่เข้าใจบทบาทของตนเอง โดยให้บริการแก่ผู้เสียภาษีด้วยความสุภาพ มีจิตสำนึกในการให้บริการ เอาใจใส่ ตั้งใจและเต็มใจให้ความช่วยเหลือ ให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก รวดเร็ว

2.2 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บภาษี หมายถึง สถานที่ในการให้บริการจัดเก็บภาษี โดยจัดให้มีป้ายประชาสัมพันธ์แสดงสถานที่ให้บริการและ มีสถานที่สะอาดเหมาะสม สวยงาม มีการจัดที่นั่งสำหรับรองรับผู้เสียภาษีอย่างเพียงพอ

2.3 กระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บภาษี หมายถึง การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการชำระภาษี การให้คำแนะนำในการกรอกแบบฟอร์มการเสียภาษี และการแสดงกระบวนการและขั้นตอนการชำระภาษีที่ชัดเจน

3. ลักษณะกฎหมายภาษี หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการค้ำน้ำมันที่มีต่อ การออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมันขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ว่ามีความถูกต้อง ชอบธรรม อัตราการจัดเก็บมีความเสมอภาค การกำหนดขั้นตอนการเสียภาษีไว้อย่างชัดเจนไม่กำกวมและง่ายต่อการประเมิน ไม่เป็นการผลักรားให้แก่ผู้ประกอบกิจการและมีบทกำหนดลงโทษผู้ละเลยการเสียภาษีมีความเป็นธรรม

4. โครงสร้างภาษี หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการค้ำน้ำมันที่มีต่อโครงสร้างภาษีตามข้อบัญญัติการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธรว่าได้กำหนดอัตรา ระยะเวลาการชำระภาษี วิธีการขั้นตอนชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน มีความสะดวก รวดเร็ว ไม่เสียค่าใช้จ่ายมากเกินไป และสามารถเข้าใจได้ง่ายในทางปฏิบัติ ทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษี ตลอดจนไม่มีโอกาสที่จะเสียภาษีซ้ำซ้อน

การจัดเก็บภาษี หมายถึง การเรียกเก็บค่าภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร จากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร พ.ศ. 2551 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552

ค่าภาษี หมายถึง ค่าภาษีจากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร
 ผู้ประกอบกิจการค้ำน้ำมัน หมายถึง ผู้ค้าซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่น ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานการค้ำน้ำมัน โดยทำการค้ำน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน รวมถึงน้ำมันแก๊สโซฮอล์ น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน รวมถึงน้ำมันดีเซลที่มีส่วนผสมของไบโอดีเซล เช่น ไบโอดีเซลสำหรับเครื่องยนต์การเกษตร (ไบโอดีเซลน้ำมัน) หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์

สถานการณ์ค่าน้ำมัน หมายถึง สถานะบริการน้ำมันที่จำหน่ายปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันคล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับน้ำมันและคลังน้ำมันเฉพาะกรณีจำหน่ายน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกันหรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการขนส่งที่มีปั้มน้ำมันของตนเองหรือผู้ประกอบการที่เป็นผู้บริโภคน้ำมันปลายทางเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป ในเขตจังหวัดยโสธร

ผู้บริหาร หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ผู้อำนวยการกองคลัง และหัวหน้าฝ่าย สังกัดกองคลังซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมัน

ลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการค่าน้ำมันในเขตจังหวัดยโสธร หมายถึง ผู้ประกอบการค่าน้ำมันที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ได้แบ่งประเภทโดยแยกตามลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการค่าน้ำมัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทที่หนึ่ง หมายถึง ผู้ประกอบการค่าน้ำมันที่มีภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เกิน 400 ลิตร
2. ประเภทที่สอง หมายถึง ผู้ประกอบการค่าน้ำมันที่มีภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 10,000 ลิตร
3. ประเภทที่สาม หมายถึง ผู้ประกอบการค่าน้ำมันที่มีภาชนะบรรจุน้ำมันตั้งแต่ 10,001 ลิตร ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมุ่งจะได้รับประโยชน์จากการวิจัครั้งนี้ ดังนี้

1. ทำให้ทราบองค์ประกอบทางการจัดการ ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในกระบวนการในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ
2. ทำให้ทราบองค์ประกอบทางการจัดการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร อันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีจากการค่าน้ำมันมากยิ่งขึ้น

3. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับนำไปใช้ปรับปรุง
แก้ไขและพัฒนาการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีจากการค้ำน้ำมัน ขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดยโสธร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY